

Voor een kennismakingsgesprek met mijn nieuwe brugklasleerlingen maak ik groepjes van maximaal vier leerlingen. Met deze vier leerlingen voer ik een oriënterend gesprekje. Na een korte inleiding krijgen de leerlingen de opdracht om na te denken over hoe ze de volgende stelling zouden aanvullen: "Als ik denk aan mezelf als leerling van het Onze Lieve Vrouwelyceum dan voel ik ...". Dit doen ze in stilte. Er wordt niet gesproken of overlegd.

De kaarten liggen uitgespreid over enkele tafels zodat de leerlingen er goed omheen kunnen lopen en de kaarten goed kunnen bekijken. Ik vraag de leerlingen om een kaart uit te zoeken die aan sluit bij hun eigen aanvulling op de bovenstaande stelling. Lukt het niet om te kiezen dan mag de leerling ook twee kaarten pakken.

Op een post-it omschrijven ze vervolgens kort waarom ze voor deze kaart hebben gekozen. Elke leerling vertelt wat hij/ zij heeft opgeschreven. Er ontstaat een gesprekje doordat de andere groepsleden reageren meestal gaan reageren met kreten als: "O, dat heb ik ook," of: "Dat had ik bij jou niet gedacht," enz. Zelf ga ik doorvragen, als ik voel dat dit kan of als ik merk dat een leerling het moeilijk vindt om zijn gevoel onder woorden te brengen.

Ik vind het fascinerend hoe sommige leerlingen m.b.v. een afbeelding heel precies hun gevoel kunnen omschrijven. Volgende week ontvang ik de ouders ter kennismaking. Dit is een plenaire bijeenkomst.

Ook dan leg ik de kaarten uitgespreid in het lokaal en vraag ik de ouders om een kaart te zoeken bij de stelling: "Denk ik aan mijn zoon/ dochter op het Onze Lieve Vrouwelyceum dan voel ik ..."

Ook zij omschrijven hun keuze op een post-it die ik na afloop mee naar huis neem. Dit geeft mij als mentor waardevolle informatie. Daarnaast krijgen de ouders vijf minuten de tijd om in kleine groepjes met elkaar uit te wisselen welke kaart ze hebben gekozen en waarom.

Van de leerlingen heb ik een overzicht van de gekozen kaarten. Als de ouders dit willen, vertel ik hen welke kaart hun zoon/ dochter had uitgekozen. Het is frappant dat het ieder jaar weer gebeurt (vorige jaren werkte ik met Boomerang kaarten, maar daar staat vaak tekst op en dat maakt de kaarten te sturend) dat ouder en kind dezelfde kaart kiezen.

Ceciel Kloet (www.olvbreda.nl)

[Onze Lieve Vrouwelyceum](#)